

Allmänt kan konstateras att några konkreta resultat av rekommendationen ännu efter snart åtta år ej har uppnåtts. Rekommendationen är den näst äldsta av de av rådet under dess hittillsvarande verksamhet antagna, vilken kvarstår som alltjämt inte slutbehandlad. Vid upprepade tillfällen har rådets juridiska utskott försökt på skilda sätt verka för ifrågavarande rekommendations realiserande. Resultatet har hittills låtit vänta på sig.

Under tiden sker ofta obotliga skador på djurstammarna. Även oljeskadorna bidrar till reduktion av fågelbeståndet. Om åsyftat resultat skall nås, kan detta ej vara beroende av att man avvaktar en tidskrävande forskning.

Mot bakgrund av det ovan anförda hemställs,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte understryka vikten av att en samordning av de nordiska ländernas bestämmelser om fridlysnings- och jakttider för vissa djurarter snarast kommer till stånd.

Stockholm den 19 oktober 1965

Axel Gustafsson

i Borås

Nr 899

Av herr **Wiklund**, i anledning av Kungl. Maj:ts skrivelse nr 67, med överlämnande av redogörelse från Nordiska rådets svenska delegation.

Vid Nordiska rådets elfte session antogs en rekommendation om tillgodoräknande av offentlig tjänst i nordiskt land i fråga om pensionsrätt. Rekommendationen (nr 26/1963) har följande lydelse:

Nordiska rådet rekommenderar regeringarna att låta utarbeta samt antaga en överenskommelse mellan länderna, enligt vilken en i offentlig tjänst anställd och till den statliga pensionsordningen anknuten arbetstagare berättigas att i pensionshänseende tillgodoräkna anställningstid, som enligt annat nordiskt lands statliga pensionssystem berättigar till pension.

Koordinerande land för denna rekommendation är Sverige.

Rådets socialpolitiska utskott konstaterade vid elfte sessionen att de i offentlig tjänst anställda arbetstagarna endast i mindre utsträckning söker sig till sådan anställning i annat nordiskt land. Denna begränsade rörlighet hos den offentliga sektorns arbetskraft inom Norden torde enligt utskottet bl. a. bero på att tjänstgöringstid i annat land inte tillgodoräknas i pensionshänseende. Utskottet ansåg att den gemensamma nordiska arbetsmarknaden inte kunde utvecklas inom den offentliga sektorn, om inte pensionsfrågan erhöll en tillfredsställande lösning.

Av regeringarnas meddelanden till trettonde sessionen framgick bl. a. att svenska civildepartementet i egenskap av samordnande instans samlat material för att sammanställa ett underlag för en konkret diskussion av möjligheterna till pensionstillgodoräkning vid övergång från tjänst i ett nordiskt land till tjänst i ett annat samt att detta underlag skulle vara klart före sommaren 1965. Det vidare arbetet måste enligt meddelandena bero på möjligheterna att i de olika länderna genomföra ändringar i pensionsystemen.

Efter vad som meddelades rådets socialpolitiska utskott vid dess möte i maj 1965 skulle arbetet inom denna arbetsgrupp fortskridit så långt, att småningom vissa förslag kunde väntas framkomma belysande möjligheterna för pensionstillgodoräkning.

Behovet av bestämmelser på förevarande område är akut. Åtskilliga tjänstemän, som tagit anställning, går och väntar på att regler kommer till stånd. Det är därför angeläget att den svenska regeringen, som är koordinerande beträffande den aktuella rekommendationen, påskyndar arbetet med denna sak och verkar för att nödvändiga lagändringar genomföres i de nordiska länderna.

Mot bakgrund av det ovan anförda hemställes,

att riksdagen i skrivelse till Kungl. Maj:t måtte understryka vikten av att en överenskommelse mellan de nordiska länderna snarast träffas, enligt vilken en i offentlig tjänst anställd och till den statliga pensionsordningen anknuten arbetstagare berättigas att i pensionshänseende tillgodoräkna anställningstid, som enligt annat nordiskt lands statliga pensionsystem berättigar till pension.

Stockholm den 19 oktober 1965

Daniel Wiklund
